

Jacuzzi exterior.

Fent unes compres per Andorra.

amb els amics i una mà innocent va treure un número... ¡llàstima! no el teníem, però...tampoc el tenia ningú dels que estàven allí, un altra mà innocent torna a treure un altre número i tampoc, i així unes quantes vegades...res que aquest viatge no anava a tenir a ningú per a poder-lo gaudir.

Van haver amics de Raül que cansats de repassar una i altra vegada tots els números els van llençar a l'aire fent una gran escampada per terra i finalment va eixir el que afortunadament ens faria anar a nosaltres el cap de setmana del 27 al 29 d'abril a Andorra. Sí, sí, gràcies a Juanmi i Seli (els amos del pub) hem gaudit d'un cap de setmana de relax i tranquil·litat per terres andorranes.

El divendres 27 vam fer una tomata al PEATGE per acomiadar-nos d'ells i començar el nostre primer viatge juntets. Vora l'una de la nit eixíem de l'estació d'autobusos de Castelló. La primera parada va ser a les 2:30 a l'àrea d'autopista del baix Ebre, la segona va ser a les 6:00 a Pons (província de Lleida) i l'arribada vora les 8:00 del matí. Teòricament podríem aprofitar la nit per dormir, però... si primer una pel·lícula, si després la parada tècnica, si ara tinc fred i no agarre la dormida i si ara s'ha fet de dia i m'he desvetllat...total que van ser quatre cabotades i ja estàvem allí.

Marta, la guia de l'autobús, ens va donar temps lliure fins les 11:30 que ens acompanyaria a l'hotel. Nosaltres vam aprofitar per anar a esmorzar, cridar a casa i confirmar la nostra bona arribada i passejar pel carrer principal replé de tendes, més tendes i grans supermercats i fer algunes compres: unes colònies a les

grans perfumeries, uns formatges del pirineu, unes plaques de xocolata, algú que altre cartró de tabac i m'oblidava del millor del viatge: reservar les entrades per CALDEA.

L'arribada a l'hotel va ser impressionant ja que era de quatre estels. Una recepció amb molta amabilitat i l'habitació 629 per a nosaltres. Emmoquetada, amb T.V., moble-bar, caixa forta i telèfon fins i tot al bany. Vam desfer les maletes i vam baixar a dinar...tot de categoria.

A les quatre de la vesprada estàvem llestos per anar a Caldea, el centre termolúdic més gran d'Europa. Un cop allí molt amablement una xica ens va donar les instruccions d'on poder-nos canviar la roba, guardar-la i gaudir dels beneficis de l'aigua en tots els seus sentits.

En primer lloc ens vam introduir a la Gran Llacuna, aigua termal a 32°C de forta pressió, amb quatre tasses successives per a hidromassatge des dels turmells fins al clatell. A través del riu de corrent de la mateixa Gran Llacuna vam accedir a la llacuna exterior on dins del jacuzzi a 34°C vam admirar el sol i el paisatge.

Seguidament vam passar als banys indo-romans alternant el bany d'aigua termal a 34°C amb el bany fred a 14°C (bany que no vam passar més amunt dels genolls de freda que la vam trobar). Després vam descobrir els banys de peus, les dutxes a diferents pressions, el pati de foc i el pati de gel.

Calor, una calor seca de 80°C aproximadament va ser la que vam descobrir dins les saunes amb llum relaxant; i calor, molta calor humida de 55°C (que ens costava fins i tot respirar) dins l'Hammam, açò consistia en molt de vapor que dona-

va una sensació de plaer i benestar. Finalment relaxació amb el llum de Wood per ions negatius. Com que anavem bé de temps vam repetir els banys allí on més ens havia agradat. Pareixíem xiquets d'un lloc a un altre, de les bombolles dels jacuzzis al vapor de l'hammam, ara aigua freda, ara calenta...!una passada!

A certs moments de la vesprada una música, que posava la pell de gallina, va trencar el silenci, sonava amb un fort volum i al mateix ritme unes fontetes ballaven amb els seus xorrets d'aigua eixes músiques...i no us conte res més,... només us recomane que aneu a Caldea...Quan estàvem prou arrugadets i ja s'esgotaven les tres hores que teníem contractades va ser quan ens vam dutxar, ens vam canviar i ens vam anar. Vam eixir tan emocionats que vam caminar i caminar comentant cada lloc on havíem estat i quan ens vam adonar ens havíem desviat tres carrers des d'on estava l'hotel.

La nit la vam aprofitar per ficar-nos ben guapos, sopar amb la companyia d'una bona botella de vi i anar a l'Àngel Blau per fer una toma, un pub on feien concerts de música en directe.

El diumenge de matí vam acabar de gastar-nos tots els diners i a l'una del migdia ens acomiadàvem d'Andorra. Contemplant el paisatge, amb un parell de parades per dinar i estirar les cames i un parell de pel·lícules de video, a les 20:00 vam arribar a Castelló.

Bé, què puc desitjar més dins d'aquest cap de setmana a despeses pagades i amb Raül?... doncs que pugui viatjar molt més amb ell, que os ho pugui contar i que vosaltres em vulgau llegir.

¡A REVEURE!